

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1675

§. III. De Virginitate SS. Deiparæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72963)

fideles simpliciter & absolute consententur B. Mariam tamquam virginem; qualis non esset simpliciter, quæ tandem Virginitatem amisisset.

Intelligitur porro Doctrina Catholica de Virginitate seu integritate corporali; prout de opposita violatione agunt Hæretici. Quamvis etiam apud omnes Catholicos Doctores indubitata sit perpetua Virginitas mentis Deiparæ: quæ sicut nullam violationem passa fuit, sic nec ullam admittere vel pati umquam desideravit, sed insuper Virginitatem suam Domino consecravit per votum; ut communiter etiam Patres tradunt, & ex *Luca* 1. probabitur *num. 22.* Scætaris nostri temporis solo contradicendi studio repugnantibus. Inter quos *Bucerus* & *Petrus Martyr* etiam positivum profectum dandi operam liberis adscribere Deiparæ non verentur apud *Canisium* l. 2. de *B. Virgine* cap. 8.

19.
Virginitas
etiam ante
partum pa-
ter evidenter
ex Symbolo,
& Scriptura
ra.

Præterea in speciali quod Deipara manserit Virgo in concipiendo seu ante partum, evidenter patet ex Symbolo Apostolorum, in quo dicitur Christus esse *conceptus de Spiritu sancto*. Idem tradit Scriptura *Matth. 1.* *Ansequam convenirent*, maritali scilicet conventionione, *inventa est in utero habens de Spiritu sancto*. Et infra: *Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est*. Et iterum infra: *Et non cognoscebat eam Ioseph, donec peperit* &c. Et *Luca* 1. Virgini interroganti: *quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* Respondit Angelus: *Spiritus sanctus superveniet in te, id est, loco viri, desuper seu cælitus veniet in te*. Idem antea prophetaverat *Isaias* c. 7. *Ecce Virgo concipiet & pariet filium*; intellige cum Patribus, manens Virgo. Pro magno enim id signo & miraculo promittitur domui David; non est autem novum, quod quæ fuit Virgo, concipiat vel pariat, amittendo Virginitatem. Unde *Matth. 1.* post narratam conceptionem Christi de Spiritu sancto, subditur ita impletam fuisse prophetam præfatam *Isaiæ*, quia nimirum Maria concipiendo de Spiritu sancto Virgo permansit, adeoque Virgo concepit. Quare merito tamquam ridiculam explodunt Patres evasionem quorundam Judæorum, qui prophetam *Isaiæ* intellexerunt de *Ezechia* filio *Achaz*. Ut interim omittam, quod *Ezechias* jam tum natus esset, cum *Isaias* ista prædiceret, ut ex annis regni *Achaz*, & ætate qua *Ezechias* regnare cœpit facile colligi potest.

20.
Virginitas
in partu con-
firmatur.

Similiter quod B. Maria manserit Virgo in partu & salvâ integritate pepererit, satis colligitur ex loco citato *Isaiæ*: *Non enim* (inquit *Ambrosius* *Epist. 7.*) *concepturam tantummodo Virginem sed & parituram Virginem dixit*. Idem tradunt Patres unanimiter. Quare corpus Christi exivit clauso Matris utero, sine ruptura, immo sine ulla membrorum apertione, per penetrationem dimensionem, sicut post resurrectionem introivit ad discipulos

clausis januis; prout Patres tradunt & omnes Scholastici. Ideoque *S. Ildephorsus* l. contra eos, qui disputant de perpetua Virginitate *Mariæ* etiam tamquam Hæreticos damnat, qui partum Virginis dicebant accidisse more aliarum feminarum per refectionem uteri cum alluvione sanguinis & dolore.

Nec obstat *Ambrosius* & quidam alii veteres Patres (excepto *Tertulliano*, qui in hoc uti & in aliis erravit, neque est curandus) dum dicunt, quod Christus aperuerit vulvam seu uterum Matris suæ. *Hic est*, (inquit *Ambrosius* in c. 2. *Luca*) *qui aperuit Matris suæ vulvam, ut immaculatus exiret*. Nam vel ista phrasi significare Christum fecundasse Matrem, sicut claudere vulvam est reddere infecundam: vel potius, loquuntur de apertione quoad effectum illius, q. d. Christum habuisse uterum pervium, seu exisse sine impedimento. Unde idem *Ambrosius* l. de *Institut. Virg.* c. 8. ait: *Bona porta Maria, quæ clausa erat, & non aperiebatur. Transiit per eam Christus, sed non aperuit*. Similiter clarè se explicat *Hieronymus* & alii Patres. Et consonat illud quod *Ezechielis* 44. prædicitur de porta orientali semper clausa, & tamen Domino Deo *Israël* perviâ. Quod de B. Maria semper Virgine & tamen Dei Matre intelligunt Patres *Hieronymus*, *Ambrosius* & alii. Quod autem *Luca* 2. significatur convenire Christo illud desumptum ex c. 13. *Exodi*: *Omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur*; est periphrasis seu circumlocutio primogeniti, qui primus est vulva nascitur: hic enim videtur Matris uterum adaperire, ut aliis nascituris viam faciat; sive interim exeat more consueto cum refectione claustræ, sive sine illa. Unde *Num. 18.* idem aliis verbis indicatur: *Quidquid primum erumpit de vulva* &c.

Quod denique S. Maria manserit semper Virgo post partum, non tam evidenter ex Scriptura deducitur. Satis tamen colligitur ex loco citato *Ezechielis*; prout substat expositioni Patrum. Accedit etiam votum perpetuæ castitatis, quod B. Virgo habuit juxta Patres & Doctores unanimiter, etiam ante conceptionem Christi. Qui id colligunt ex verbis ejusdem B. Virginis *Luca* 1. *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco?* id est, cognoscerè non possum; obstante scilicet non solum proposito (quod poterat pro libitu mutare) sed etiam voto immutabili Virginitatis: aliàs enim inutilis fuisset interrogatio. Deinde indignum est cogitare, quod Sacrarium illud Spiritus sancti, thalamus Verbi Dei, S3. ma Maria permisisset se pollui postea concupiscentiâ consuetudinis conjugalis.

Fundamentum *Helvidii* fuit, quod *Matth. 1.* dicitur: *Ansequam convenirent*. Et infra: *Non cognoscebat eam, donec peperit filium suum primogenitum*. Quodque Christus dicatur ibidem *Primogenitus*. Quod denique quidam vocen-

Exponi
quid de
illud M.
Anteq
conve
rent

21.
Qua
Patres
Christi
aperi
utera
trâ.

22.
Ite
Non
nosce
eam
pepeti

Qui
de
per
orient
semper
suo
Virgo.

Adap
vulva
per
primog

23.
Virg
post
spec
confir

Trati
Christi
re
appell
confir
na
pina

23.
Virg
Christi
re
appell
confir
na
pina

tur Fratres Christi, scilicet Jacobus Minor, Joseph, Simon & Judas.

Ad hæc tamen facile Respondetur. Ad primum quidem, ly *Antequam* non significare quòd postea Joseph & Maria convenerint carnaliter, sed Scriptura ostendit quid factum non sit usque ad conceptionem, & tamen pronum erat cogitare, quòd factum fuisset, indicare volens novitatem mysterii contra cursum naturæ solitum, & intactum relinquere quòd postea factum sit. Sic rectè dicitur Virga Aaron floruisse antequam fuisset plantata; cum tamen neque postea plantata fuerit. Item dicitur navis periisse antequam veniret ad portum; cum tamen eò postea non pervenerit.

Ad II. Resp. adverbia *donec* & similia solum exprimere id quòd dubium esse potuisset, relinquendo id quòd certum est, velut à fortiori cogitandum. Dicit itaque Evangelista Joseph non cognovisse Mariam ante partum, de quo maximè dubitari potuisset, insinuans multò minùs postea virum justum attigisse templum Dei, Spiritus sancti sedem, Domini sui Matrem. Quem proinde similiter semper mansisse Virginem, est constans Doctrina Theologorum cum Hieronymo, Beda, Bernardo & aliis. Similis autem est locutio frequens in Scriptura, ut Dan. 6. *non pervenerunt usque ad pavimentum, donec acciperent eos leones.* Ubi non significatur, quòd postea pervenerint. Sic neque significatur, quòd corvus post siccitam terram, sederit ad arcam, de quo Gen. 8. dicitur: *Non est reversus donec siccarentur aque.* Nec Psalm. 109. dum dicitur: *Sede à dexteris meis donec ponam &c.* significatur, quòd postea à dexteris non sedebit.

Ad III. Dico primogenitum idem esse, quòd primò natum, seu ante quem nullus alius, etsi simul sit unigenitus. Unde primogenita ex lege debebant Domino offerri, non expectando, an secundò genita sequerentur. Mauit autem Evangelista dicere primogenitum, ut eò hoc ipso Deo consecratus intelligeretur, ad exemplum veteris legis.

Ad IV. Dico fratres Domini more Scripturæ dici etiam consanguineos, seu propinquos: sicut in Scriptura Abraham & Loth dicuntur fratres, & Sara soror Abraham. Sanè Jacobus & Joseph (qui Matth. 13. dicuntur fratres Christi) erant filii Mariæ Cleophæ, ut patet Matth. 27. Vers. 56. collato cum Ioan. 19. Vers. 25. adeòque non potuerunt esse fratres uterini Christi sive filii B. Virginis.

§. IV.

De Desponsatione seu Matrimonio Deiparæ.

FUIT nihilominus B. Virgo juxta Scripturam Lucae 1. desponsata viro ante incarnationem Verbi; non solum per sponsalia de futuro, sed etiam per verba de presenti seu per verum contractum matrimonialem seu per matrimonium ratum; prout habet communis doctrina Theologorum cum D. Thoma & D. Bonaventura post Patres passim, ut refert Tannerus d. 2. q. 1. num. 127. Quòd ipsum satis conficitur ex Scriptura Matth. 1. *cum esset desponsata* (scilicet per verba de presenti) *Mater ejus Maria Joseph, antequam convenerent*; prout (quòd insinuatur) quantum est ex parte status, convenire potuissent. Et infra: *Joseph autem vir ejus (en virum) cum esset justus, & nollet eam traducere, per ora hominum, vel accusare publicè puniendam velut adulteram, voluit occultè dimittere eam. Porro quam non accepit, nemo dimittit. Et ideo qui volebat dimittere, sciebatur acceptam.* inquit Ambrosius l. 2. in Lucam in princip. Et infra eodem cap. dixit Angelus: *Noli timere accipere, scilicet constanter, seu animo dimissam retinere, Mariam conjugem tuam.* Ubi iterum B. Virgo appellatur simpliciter conjux. Et rursus infra de Joseph dicitur: *accepit conjugem suam.* Quòd non dicitur de de sponsa de futuro. Denique non nisi propter matrimonium initum contingit, quòd Jesus putabatur filius Joseph Lucae 3. Ob idemque Joseph appellatur Pater Christi Lucae 2. Unde Ang. l. 1. de Nupt. c. 11. ait: *Propter fidei conjugium parentes Christi vocari ambo meruerunt, & non solum illa Mater, verum etiam ille Pater ejus, sicut conjux Matris ejus.* Adeòque pater non carne, sed conjugii copulatione inquit idem l. 2. de consensu Evangelist. c. 1. Multò tamen conjunctius, quam vitricus vocetur pater filiorum suæ uxoris, quia nempe in illo ipso conjugio citra ejusdem injuriam Christus virtute Spiritus sancti de Virgine natus est; adeòque erat proles Joseph tamquam nata ex propria uxore veluti carne sua, & proprio fundo. Etsi insuper vulgi opinione putaretur filius à Joseph genitus.

Et quidem verosimilius est, quòd post Chrysostomum docet Trelmannus, Lanserius, Suarez, Vasquez, Sylvius & alii passim, jam ante incarnationem Deiparæ, fuisse solemniter traductam in domum sponsi, eique cohabitasse, ut indicat illud Matth. 1. *Voluit occultè dimittere eam*; utique jam ad se & ad domum assumptam. Idem quoque conficit ratio: quia aliàs non fuisset satis prospectum famæ B. Virginis: si quidem conceptio prolis in domo mariti supponitur maritalis, at extra domum viri haberi solet suspecta.

Con-

26. Inter B. Virginem & Josepham intercessit ante incarnationem verum matrimonium.

Probatur ex scriptura.

Jesus salò putabatur filius à Joseph genitus, vere tamen dicebatur hic pater Christi, & quidem conjunctius, quam vitricus, quàm vitricus uxoris.

27. B. Virgo ante conceptionem prolis erat traducta in domum sponsi.

Exponitur quia dicitur illud 11. Antequam conveirent.

24. Item illud: Non cognoscere eam donec peperit.

Joseph mansit semper virgo.

25. Christus est primogenitus, & simul unigenitus.

Fratres Christi more Scripturæ appellantur consanguinei seu propinqui.